

Ved udarbejdelsen af statens budget anvendes omkostningsprincippet som periodiseringsregel for driftsbevillinger og statsvirksomheder og retserhvervsprincippet som periodiseringsregel for øvrige bevillingstyper.

Bevillings- og regnskabsprincippet for driftsbevillinger og statsvirksomheder følger et omkostningsprincip, hvor udgifter indregnes i takt med ressourceforbruget, og indtægter indregnes, når de er optjent (dvs. arbejdet er udført). For varer og ydelser sker registreringen ved leveringen eller arbejdets udførelse, for aktiver registreres forbruget i takt med afskrivningerne, og for forpligtelser, der ikke vedrører levering af varer og ydelser, registreres en hensættelse eller kortfristet gældspost, når en forpligtende begivenhed er indtruffet. En indtægt anses for modtaget, når en leverance fra staten af varer eller ydelser har fundet sted, og staten har erhvervet sig en juridisk ret til at modtage betaling for den leverede vare eller ydelse.

Bevillings- og regnskabsprincipper for øvrige bevillingstyper følger hovedsageligt et udgiftsprincip. Efter dette princip indregnes udgifter, når en vare eller ydelse er leveret, et arbejde er udført, eller staten har givet et retligt bindende tilsagn om tilskud eller lignende (retserhvervsprincippet). Indtægter indregnes, når en vare eller ydelse er leveret eller en tilskudsfinansieret aktivitet gennemført. Lovbundne udgifter og indtægter samt andre udgifter og indtægter, der ikke vedrører varer, ydelser eller tilskud mv., indregnes, så snart beløbet kan opgøres og senest på betalings-tidspunktet.

For tilsagn om tilskud og udlån anses en udgift for afholdt, når staten meddeler et bindende tilsagn og derved påtager sig en forpligtelse, uanset om udbetalingen vil ske i indeværende eller et senere finansår.

De nærmere regler for registrering og indregning af udgifter og indtægter fremgår af Finansministeriets bekendtgørelse om statens regnskabsvæsen.